

Han sagde, at ved at anstrenge os kunde vi spare endog lidt mere. Tiden har vist, at eftersom Venstre voksede sig stærkt, er der sparet betydeligt mere. Det ved det ærede Medlem, der maa kende Tallene, som man er kommen til siden den Tid.

Paa Spørgsmaal om den endelige Ordning af vort Militærvæsen vilde det være utidigt nu at komme ind. Der forlanges her ikke en Forøgelse til Militærvæsen i og for sig. Der forlanges ikke ny Mænd, intet nyt Materiel. Det, som forlanges, er Lønningsforhøjelser, at Løningerne skulle være ordentlige og rimelige, og jeg tror, at alle ere vel tjente med at imødekomme de Krav, som i saa Henseende ere stillede.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds citerede ogsaa en Udtalelse af mig, jeg tror, den var fra 1893. Da stode vi overfor lignende Militærudgifter som i 1892. De vare maaske ikke slet saa høje, men i hvert Tilfælde stode vi ogsaa da overfor det provisoriske Styre. Det, han særlig citerede, var mine Udtalelser overfor den Krigsretsdom, der da forelaa. Jeg sagde, at den almindelige Mand forundrede sig over at høre, at hans Søn uden Forsvar, uden Appellinstans og uden Offentliggørelse var dømt. Det samme siger jeg endnu, hvad jeg havde den Ære at udtale for 2 Dage siden. Det ærede Medlem kunde læse det paa sin Plads og behøvede ikke at hente en gammel Rigsdagstidende for at læse dette op. Men det synes det ærede Medlem at have glemt. Jeg sagde, som jeg siger nu, at jeg ønsker at faa en anden militær Retspleje, saa at vi kunne komme til et virkeligt Forsvar, Offentlighed og Mundtlighed — for saa vidt det kan gennemføres, man maa jo tage Hensyn til de særlige Forhold ved Hæren — og til Appellinstans. Hvert Ord i saa Henseende staar jeg ved. Jeg nævnede det overfor det ærede Medlem for Ringsted. (Zahle), jeg gentager det nu her, saa synes jeg, det ærede Medlem ikke har nogen Grund til at hente en gammel Rigsdagstidende for at citere det. For Resten fornøjede det mig at høre Citatet.

Zahle: Jeg kender fra Januar Maaned en Udtalelse fra den højtærede nuværende Konseilspræsident og Forsvarsminister, som gaar ud paa, at han ikke mere havde nogen stor Tro paa nogen væsentlig Nedgang i de militære Udgifter, og dette rimet sig kun daarligt med den Udtalelse, han brugte den 17. November 1892 om, at naar vi skulde have en ny

Ordning af vort Forsvarsvæsen, vilde Venstres Krav selvfølgelig være en betydelig Nedsættelse af de militære Udgifter, saaledes som Venstre allerede først i 70erne anbefalede. Det fremkom da med et Program, hvori det hedder: „Ved en Revision af Forsvarslovene maa det iagttages, at de nuværende betydelige Byrder nedsættes.“ Endvidere siger den nuværende Konseilspræsident i 1892, at han haaber, at naar denne Ordning en Gang skal træffes, skal Venstre ikke alene fremsætte disse Krav om betydelige Nedsættelser, men ogsaa holde fast derved. De Ord vedkender den højtærede Konseilspræsident sig muligvis ogsaa i Dag?

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg vil kun til den højtærede Konseilspræsident sige, at det Citat, som jeg anførte fra 1893, vendte jeg mod det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). Jeg sagde til Regeringspartiets Ordfører, at naar vor Modstand nu mod Forhøjelsen af de militære Bevillinger med omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. gøres til Politik og ikke maa være saglig, hvad var da den Modstand mod Højres militære Udgifter, som det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) opstillede, og Kravet om Nedsættelse den Gang? Var det da ikke Saglighed, men kun Politik, naar man endelig skal bruge denne fejlagtige Opstilling? Jeg sagde endvidere til det ærede Medlem for Løvel, at naar vore Oplysninger om den militære Retssag og vort Krav om Retfærdighed i saa Henseende ere Agitation, hvad var da den Tale, det ærede Medlem for Ringkøbing holdt i 1893? Saa var den vel ogsaa Agitation. Og jeg sagde: Lad os kalde det Politik eller Agitation, Historien viser, at det er denne Politik, Folk ville have, og denne Agitation, der fører Folk frem. Det var det, jeg sagde, og det tror jeg, den ærede Konseilspræsident ikke i mindste Maade har afkræftet. Han rev desuden disse enkelte Ytringer ud af deres Sammenhæng. Han brugte det, at der var militær Justits uden Forsvar, Offentliggørelse og Appel, som Led i hele sin antimilitaristiske Agitation og brugte det i samme Aandedræt, som han krævede en betydelig Nedsættelse af de militære Udgifter, der, som han selv sagde, den Gang vare 21 Mill. Kr., og saa regnede han Udskrivningsvæsenet og Pensionsvæsenet med. Nu ere de 23 Mill.,